

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשֵׁת שְׁלַח

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ' - חלק א'

קונטרס 571

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

מזנה מן המבחר שיתעסקו
ברבים גדולים וקטנים.

יג. וכן פתב שם וזה לשונו:
ואחר שבזכות זה עתיד לבוא
מלך המשיח, ולא בזכות
אחר, אין ראוי להתרשל,
ומי שחננו האל ונגע ומצא
והשתדל וזכה להשיג חלק
החכמה המושג בעולם הזה,
זכה לטעם בעולם הזה קצת
מתענג העולם הבא.

ד. אור החמה [להרב אזולאי]
כתב: שכן אמר רבי שמעון
בן יוחאי בעצמו, שיערים
קטנים ילמדו מסוד השם ענין
שם.

טו. וכן אמר הגאון הצדיק
רבי שלמה בלונך ז"ע משם
רבו החפץ חיים ז"ע, שעל
למוד ספר הזהר אין שום
הנבילה כי רבו מדרש, והנה
החפץ חיים מעורר לגלים
שילמדו כל שבת את הזהר
של אותה פרשה ואפלו
לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה
מפוז'ו, הוספות בגני יוסף).

טז. רבנו מרן החזון איש
זצ"ל הורה לשואליו ללמוד
זהר בספר מוסר, ואף למד

בעצמו עם בן אחותו, הגאון
רבי שמרניהו גריינמן זצ"ל.
ובספר מעשה איש, (עבודת
על מנו הגאון הקדוש החזון איש
זצ"ל): שאמר: לשון הזהר
הקדוש מעורר יותר מפל
מאמרי חז"ל.

יז. אין אדם יכול לבוא
למשהו השגה בגדלות
הבוהא מפל למודי התורה
כמו מחכמת השפלה (סוד
ושך העבודה שער ו' פרק ג).

יח. למוד השפלה הוא שינדע
לאדם גדלתו ורוממותו
של יוצרנו ובוראנו יתברך
שמו ותעלה, ואין אדם יכול
לבוא אל קצת השגת גדלתו
ורוממותו יתברך שמו מפל
למודנו כמו מלמודי חכמת
השפלה, ביחוד מלמוד ספר
הזהר הקדוש והתקונים.

חכמת אדם תאיר פניו מרבו
העולמות העליונים הקדושים
לאין קץ וסוף ותכלית,
גם בראותו בשאר ספרי
המקבילים, אחי ורעי! אם
פל כך גדולה לשמים שיאו
ומעלתו וכמה תקה חילא
דהאי אילנא ברבבי של למוד
ספר הזהר הקדוש, ושךש

בארץ גזעו לשלח רצוצים
חפשי מן הגלות המה האריך
לא יתלהב לב האדם להאיר
אין לשמע בלמודים לקבע
שעור קבוע בכל יום בזהר
הקדוש ובתקונים ושאר
ספרי המקבילים כו'. (סוד
ושך העבודה, שערי הששי, שער
הניצוי).

יט. שמע בקולי איענך
ויהי אלקים עמך אל תמנע
בשביל הפחד לנס בעסק
החכמה כי מה נפש חיותך
אשר אתה בעולם אם חס
ושלום אין כך חכמה ומדע
אין חייך חיים (פעל העצרת
צבי בריש ספר התקונים שלו אות
ח' עד).

כ. אין לך חיים בעולם הזה
ובעולם הבא אלא בלמוד
גמרא ופוסקים עם חכמת
הזהר וכתבי מרן אלקי
האר"י, על פי הקדמות מרן
אלקי הרב ישראל בעל שם
טוב ז"ע (ויצר חסד על מסכת
אבות פרק ד' משנה ו')

כא. וכתבתי זה להיות
מזכרת לחכמי הדורות ליבדע
ולהודיע ולהודיע שפמה
צרות, רבות ורעות גורמים

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן"י בוא"ו בן"י ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

לעולם בהתרשלים מעסק
 רזי התורה (הקדמת בית לחם
 יהודה).

כב. מי שלא טעם טעם
 חכמת האמת כאלו לא ראה
 מאורות מימיו, ואוי להם
 לפריות מעלבונה של תורה.

והאומר די לי בנגלות אין
 לי עסק בנסתרות, טב ליה
 דלא איברי בעלמא פמבאר
 בתקונים (תקון מ"ג - ספר
 הברית)

כג. רבינו הקדוש הרמח"ל,
 רבנו מושה חיים לוצאטו
 זי"ע, בעל ה"מסלת ישירים"
 ועוד, תקן בשיבתו סדר
 למוד מיוחד של גירסא בספר
 הזהר הקדוש במושקרות
 ללא הפסק כלל מעת
 לעת, וקבע דבר זה בתקנה
 הראשונה בשיבתו, וכתב
 על מעלת הדבר באגרת
 לחכמי ישראל בזה הלשון:
 "זאת העצה העוצה לכל
 קהלות קדש להנצל מרשת
 זו טמנו שונאיהם, ובנדאי
 היה להם לפקח על זאת ולא
 יחדלו, פי רב הדבר ועצום
 מאד..."

מסגל ביותר לתקן נשמתם
 ולהעלותם למקומם העליון
 ולהצילם מפל דינים.

לו. "כדאי הוא רבי שמעון
 לסמך עליו בשעת הדחק",
 שבזכות שלומדים בספרו
 של התנא האלקי רבי שמעון
 בר יוחאי זי"ע, נשע בכל
 הנצרך לנו.

לז. תבת "ורפאתיו" עולה
 בגימטריא (703) כמנן שמעון
 בר יוחאי (703), פי בזכותו
 נמשכת רפואה לאדם.

לח. ועל ידי זה ישפע
 שפע רב בכל העולמות,
 ראשי תבות רשבי",
 שהעוסק בתורתו יזכה
 בסעפתא דשמאי לשפע רב
 רוחני וגשמי.

נשמתו שתאיר ותזהיר באור
 נפלא ומנפכה מפל סג ופגם
 עד שמרפאה לגמרי.

כח. מרחיק מעצמו כל
 המקטרגים ויצר הרע.

כט. ישמר ממקרים רעים
 בעולם הזה ובעולם הבא.

ל. ינצל מתאוות רעות
 וממדות רעות.

לא. הררי הוא פהוגה ומפרש
 את השם שיש בכחו לעשות
 נסים.

לב. יזכה לחזות בנעם השם.

לג. נצל מטמטום הלב והופך
 לב האבן ללב מאיר ומבין.

לד. זוכה להבין את למודו
 ומתקנים בגדו.

לה. למוד בספר הזהר
 הקדוש לעלוי נשמת נפטרים

על רזין עתיקין, צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו. דכלהו סלקין גו מתקלא דאילנא, עד לא ייתון לעלמא, וכפום טקלא דמתקלא, הכי אית לון בהאי עלמא. רב מתבתא, נחית וגלי ממה דשמע לעילא, מלה חדא גלי ולא יתיר. אעא דלא סליק נהוריה, ובטשון ביה ואנהיר. גופא דלא סלקא ביה נהורא דנשמתא, ובטשון ביה, ויסלק נהירו דנשמתא, ויתאחדון דא בדא לאנהרא. (תרי גוסחי).

לפני ראש השנה על סודות עתיקים - צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו. שכלם עולים תוף משקל האילן עד שלא יבאו לעולם, וכפי משקלת המשקל כף יש להם בעולם הזה. ראש השנה ירד וגלה ממה ששמע למעלה, דבר אחד גלה ולא יתיר. עץ שלא עולה אורו, יכו בו ויאיר. גוף שלא עולה בו אור הנשמה, יכו בו ויעלה אור הנשמה, ויאחדו זה בזה להאיר. (שתי נסחאות)

בגין דאית גופא דנהירו דנשמתא לא נהיר ביה, עד דיבטשון ביה, פדין נהיר נהירו דנשמתא, ואתאחדת בגופא, וגופא אתאחד בה. גופא כדין סליק נהירו מגו נשמתא, מהדר מרומם ומשבח, מצלי עלותיה ובעותיה, מברך למאריה, הא כדין פלא נהיר. בגין דאית גופא, דלא יכילת נשמתא לאנהרא ביה, עד דיבטשון ביה, וכדין נהיר ואתאחד דא בדא. אית אעא דלא אתאחד בנהורא, ולא סליק נהורא ביה, עד דיבטשון ביה, וכדין נהיר.

משום שיש גוף שאור הנשמה לא מאיר בו עד שיכו בו, אז מאיר אור הנשמה ונאחז בגוף, והגוף נאחז בו. הגוף אז עולה אור מתוף הנשמה, מהדר מרומם ומשבח, מתפלל תפלתו ויבקשתו, מברך לרבנו. הרי אז הכל מאיר, משום שיש גוף שאין הנשמה יכולה להאיר בו עד שיכו בו, ואז מאיר ונאחז זה בזה. יש עץ שלא נאחז באור, ולא עולה בו אור עד שיכו בו, ואז מאיר.

סטר אחרא, בעי למעבד הכי, ובטש בחייביא, וכל מה דבטש, פדין (משלי) ונר רשעים ידעך. מחרף ומגדף לכל סטריין, ולא יכיל לאנהרא כלל, וכדין פתיב (קהלת ב) פי מה האדם שיכא אחרי המלך. ובעי לאתדמי ליה, ולא יכיל. ועל דא (תהלים יא) יי צדיק יבחן, ובטש ביה, וכדין נהיר ואתקף בנהירו. יבחן, פמה דאת אמר (ישעיה כח) אכן בחן. גחין רפי שמעון, ונשיק לעפרא. אמר, מלה מלה אבתרן רדיפנא, מיומא דהוינא, והשתא אשתמודעא לי מלה, מגו שרשא ועקרא דכלא.

צד האחר רוצה לעשות כף, ומכה ברשעים, וכל מה שמכה, אז (משלי יג) ונר רשעים ידעך. מחרף ומגדף לכל הצדידים ולא יכול להאיר כלל, ואז פתוב (קהלת ב) פי מה האדם שיכא אחרי המלך. ורוצה להתדמות לו ולא יכול. ועל זה (תהלים יא) ה' צדיק יבחן, ומכה בו, ואז מאיר ומתחזק באור. יבחן, כמו שנאמר (ישעיה כח) אכן בחן. גחן רפי שמעון ונשיק לעפר. אמר, דבר דבר אחריד רדפתי מיום שהייתי, וכעת נודע לי הדבר מתוף שרש ועקר הכל. אמר לו, אי רפי, אי רפי, פשעולים למעלה, כל אותם

אמר ליה, אי רפי, אי רפי, פד סלקין לעילא, פל אינון רוחין דכורין ונוקבין, בההוא זמנא, שמעין (כ"א כפה) מלין

חַדְתִּין וְעִתִּיקִין, נַחְתִּין וְעֵאלִין לְגוּ מְתִיבְתָא,
וְאַהֲדָרְן מְלִי קַמִּי רַב מְתִיבְתָא, וְאִיהוּ אוּלְיָף
לִזְן מְלָה עַל קִיוְמִיָּה. פִּד סִלְקִין מִתְפַּשְׁטִין
מִלְבוּשֵׁיהוֹן וְסִלְקִין. פִּד נַחְתִּי, מִתְלַבְּשִׁין
בְּלְבוּשֵׁיהוֹן דִּיהוּא גּוּפָא.

א' רַבִּי, אִי רַבִּי, פְּמָה חַדְתִּין מְלִין מְגוּ רַב
מְתִיבְתָא. זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּאֲזַעַר גְּרַמִּיָּה
בְּהַאי עֲלָמָא, פְּמָה אִיהוּ רַב וְעֵלְאָה בְּהַהוּא
עֲלָמָא. וְהָכִי פִתַּח רַב מְתִיבְתָא, מָאן דְּאִיהוּ
זַעִיר, אִיהוּ רַב. וּמָאן דְּאִיהוּ רַב, אִיהוּ זַעִיר.
דְּכַתִּיב, (בראשית כג) וַיְהִי (דף קט"ח ע"ב) חֲיֵי שְׂרָה
מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים. מֵאָה
דְּאִיהוּ חֲשֵׁבוֹן רַב, פְּתִיב בֵּיה שָׁנָה, זַעִירוּ
דְּשִׁנִּין, חַד אֲזַעִיר לִיה. שְׁבַע, דְּאִיהוּ חֲשֵׁבוֹן
זַעִיר, אֲסַגִּי לִיה, וְרַבִּי לִיה דְּכַתִּיב שְׁבַע שָׁנִים.
הָא חֲזִי, דְּלָא רַבִּי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲלֵא
לְדֹאזַעִיר. לָא אֲזַעִיר אֲלֵא לְדַרְבִּי. זַפְּאָה
אִיהוּ מָאן דְּאֲזַעִיר גְּרַמִּיָּה בְּהַאי עֲלָמָא, פְּמָה
אִיהוּ רַב בְּעֵלְוִיא בְּהַהוּא עֲלָמָא.

אֲדַהְכִּי שְׁמַעוּ שִׁירְתָא דִּימָא, בְּקַל נְעִימוּ דְּלָא
שְׁמַעוּ מִיּוּמָא דְּאַתְפְּרִיאוּ, קַל נְעִימוּ
דְּשִׁירְתָא, פְּהַהוּא נְעִימוּ דְּהוּ אַמְרִי. וְכַד סִיִּימוּ
(שמות טו) יִי? יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וְעַד. חֲמוּ אַרְבַּע
דִּיּוֹקְנִין בְּרַקִּיעַ. וְחַד מְנִיְהוּ רַב וְעֵלְאָה מְפִלְהוּ.
וְהַהוּא רַב וְעֵלְאָה מְנִיְהוּ, אַתְעַר קְלָא וְאַמְר,
(ירמיה ב) כֹּה אָמַר יְיָ זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבַת
פְּלוּלוֹתֶיךָ וְגו'. שְׂאֵט בְּרַקִּיעָא וְאַגְנִיז, קָם
אַחְרָא אַבְתְּרִיָּה וְאַמְר, (ישעיה מב) וְהוֹלַכְתִּי עוּרִים
בְּדַרְךָ לֹא יָדְעוּ בְּנִתִּיבוֹת לֹא יָדְעוּ וְגו'. סִיִּים
וְשְׂאֵט בְּרַקִּיעָא וְאַגְנִיז.

פְּתַח אִידָךְ וְאַמְר, (ישעיה לה) יִשׁוּשׁוּם מְדַבֵּר וְצִיָּה
וְתַגַּל עַרְכָּה וְתַפְרַח פְּחֻבְצֵלַת. וְשְׂאֵט
פְּתַח הַאחַר וְאַמְר, (שם לה) יִשׁוּשׁוּם מְדַבֵּר וְצִיָּה וְתַגַּל עַרְכָּה וְתַפְרַח פְּחֻבְצֵלַת. וְשְׂט בְּרַקִּיעַ וְנַגְנוּ.

רוּחוֹת זְכָרִים וְנִקְבוֹת בְּאוֹתוֹ זְמַן
שׁוּמְעִים (במ"ה) דְּכָרִים חַדְשִׁים
וְעִתִּיקִים, יוֹרְדִים וְנִכְנָסִים לְתוֹךְ
הַיְשִׁיבָה, וּמְחַזְרִים דְּכָרִים לְפָנֵי
רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, וְהוּא מְלַמֵּד דְּכָר
עַל קִיוְמוֹ. כְּשַׁעוּלִים, מִתְפַּשְׁטִים
מִלְבוּשֵׁיהֶם וְעוֹלִים. כְּשִׁיּוֹרְדִים,
מִתְלַבְּשִׁים בְּלְבוּשֵׁיהֶם שֶׁל אוֹתוֹ
גּוּף.

א' רַבִּי, אִי רַבִּי, פְּמָה דְּכָרִים
חַדְשִׁים מִתּוֹךְ רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה.
אֲשַׁרְיוּ מִי שְׁמַקְטִין עֲצָמוּ בְּעוֹלָם
הַזֶּה, פְּמָה הוּא גְּדוּל וְעֵלְוִין
בְּעוֹלָם הַהוּא. וְכַךְ פִּתַּח רֹאשׁ
הַיְשִׁיבָה: מִי שֶׁהוּא קָטָן - הוּא
גְּדוּל, וְמִי שֶׁהוּא גְּדוּל - הוּא קָטָן,
שְׁכַתוּב (בראשית כג) וַיְהִי חֲיֵי שְׂרָה
מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי
שָׁנִים. מֵאָה, שֶׁהוּא חֲשֵׁבוֹן גְּדוּל,
כְּתוּב בּוֹ שָׁנָה, קָטָן הַשָּׁנִים, לְאַחַד
הַקָּטִינוּ. שְׁבַע, שֶׁהוּא חֲשֵׁבוֹן
קָטָן, הַגְּדִילוֹ וְרַבָּה אוֹתוֹ, שְׁכַתוּב
שְׁבַע שָׁנִים.

בֹּא וּרְאָה שְׁלֵא הַגְּדִיל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא לְמַקְטִין. לֹא
הַקָּטִין אֲלֵא לְמִי שֶׁהַתְּגַדֵּל. אֲשַׁרִּי
מִי שְׁמַקְטִין עֲצָמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה,
פְּמָה הוּא גְּדוּל בְּעֵלְוִי בְּאוֹתוֹ
הַעוֹלָם.

בֵּין כֶּף שְׁמַעוּ שִׁירַת הַיָּם בְּקוֹל
נְעִים שְׁלֵא שְׁמַעוּ מִיּוֹם שְׁנַבְרָאוּ,
קוֹל נְעִים שֶׁל שִׁירָה פְּאוֹתָהּ
נְעִימָה שְׁהִיו אוֹמְרִים. וּכְשִׁפְּסִימוּ
(שמות טו) ה' מְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד, רֹאוּ
אַרְבַּע דְּמִיּוֹת בְּרַקִּיעַ, וְאַחַד מֵהֶם
גְּדוּל וְעֵלְוִין מִכָּלֶם. וְאוֹתוֹ גְּדוּל
וְעֵלְוִין מֵהֶם עוֹרֵר קוֹל וְאַמְר,
(ירמיה ב) כֹּה אָמַר ה' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד
נְעוּרֶיךָ אֲהַבַת פְּלוּלוֹתֶיךָ וְגו'. שְׁט
בְּרַקִּיעַ וְנַגְנוּ, עֲמַד אַחַר אַחְרֵי
וְאַמְר, (ישעיה מב) וְהוֹלַכְתִּי עוּרִים
בְּדַרְךָ לֹא יָדְעוּ בְּנִתִּיבוֹת לֹא יָדְעוּ
וְגו'. סִיִּים וְשְׁט בְּרַקִּיעַ וְנַגְנוּ.

וְשְׁט בְּרַקִּיעַ וְנַגְנוּ.

פֶּתַח הָאֶזְרָא וְאָמַר, (שם מג) כֹּה אָמַר
ה' בְּרֹאֵךְ יַעֲקֹב וְגו', (שם) כֹּה אָמַר
ה' הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבַמַּיִם עֲזִים
נִתְיַבֵּה וְגו', תִּכְבְּדֵנִי חַיַּת הַשָּׂדֶה
תַּנִּים וּבָנוֹת יַעֲנֶה וְגו'. סִיִּם וְשֵׁט
בְּרֹקֵעַ וְנַנְנֹו. אִז פָּחַד גְּדוּל וְאִימָה
נָפַל עֲלֵיהֶם.

בְּשֶׁהָאִיר הַיּוֹם, קוֹל הַתְּעוֹרֵר
כְּמִקְדָּם וְאָמַר: עִם תְּקִיף כְּאֲרִיָּה,
גְּבוּרִים כְּנִמְרִים, תַּנּוּ כְּבוֹד
לְרִבְבוֹנְכֶם, שְׁכַתּוֹב (שם כח) עַל פֶּן
יִכְבְּדוּךָ עִם עַז וְגו'. שְׁמַעוּ קוֹל,
חַיִּלוֹת וּמְרֻכָּבוֹת שְׁהִיו אוֹמְרִים,
(דברי הימים א-כט) לֵךְ ה' הַגְּדוּלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַחַת
וְהַהוֹד וְגו', עַד (נחמיה ט) וּמְרוֹמֵם
עַל כָּל בְּרֵכָה וְתַהֲלָה. תִּמְהוּ
וְהִלְכוּ. בֵּין כֶּף הָאִיר הַיּוֹם,
הַחֲזִירוּ רֹאשׁ, וְרֵאוּ כָּל הַמְּדַבֵּר
מִכֶּסֶה פְּעֻנֵי כְבוֹד מְאִירִים,
נוֹצֵצִים בְּגוֹנִים רְבִים.

אָמְרוּ זֶה לָזֶה, וְדָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא רֹצֵה לְהַשְׁתַּבַּח בַּתְּשׁוּבָה
שֶׁל דוֹר הַמְּדַבֵּר, שְׁלֵא הִיָּה
בְּעוֹלָם דוֹר עֲלִיּוֹן כְּדוֹר זֶה, וְלֹא
יִהְיֶה עַד שְׁיָבֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.
וְדָא כָּל מַה שְׁהִרְאָה לָנוּ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, לֹא הִיָּה אֱלֹא בְּשִׁבִיל
לְהוֹדִיעֵנוּ חֲבִיבוֹת רַבּוֹנָם עֲלֵיהֶם,
לְהוֹדִיעַ שֵׁשׁ לָהֶם חֶלֶק טוֹב, וְהֵם
בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא. וְלַעֲתִיד לְבֹא
כְּשִׁיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת
הַמַּתִּים, עֲתִידִים אֵלָיו לַעֲמֹד
לְתַחִיָּה בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
(ישעיה כב) יַחֲזִי מַתִּיךְ, וְאֵלֶּה הֵם דוֹר
הַמְּדַבֵּר.

אָמַר לוֹ, הֵאֵם דְּבַר חֲדָשׁ יַדְעָתָ
שְׂאֵנִי מְעֻרְטֵל מִמֶּנּוּ? אָמַר לוֹ,
אָמַר. קוֹל הַחֲזוֹר רְצִינִי
לְדַעַת. בֶּן אָדָם נוֹתֵן קוֹל בְּשֶׁדֶה
אוּ בְּמִקוֹם אַחֵר, וְחֲזוֹר קוֹל אַחֵר
וְלֹא יָדוּעַ. אָמַר לוֹ, אִי חֲסִיד
קְדוֹשׁ, עַל דְּבַר זֶה כְּמָה קוֹלוֹת
הַתְּעוֹרְרוּ, וְכְמָה דְּקוֹדִיקִים הָיוּ קָמִי

בְּרִקִיעָא, וְאֶגְנִיזוּ. פֶּתַח אֵיזְרָךְ וְאָמַר, (ישעיה מג) כֹּה
אָמַר יְיָ בּוֹרְאֵךְ יַעֲקֹב וְגו', (ישעיה מג) כֹּה אָמַר יְיָ
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבַמַּיִם עֲזִים נִתְיַבֵּה וְגו'.
תִּכְבְּדֵנִי חַיַּת הַשָּׂדֶה תַּנִּים וּבָנוֹת יַעֲנֶה וְגו'.
סִיִּים וְשֵׁט בְּרֹקֵעַ, וְאֶגְנִיזוּ. פְּדִין דְּחִילוֹ סְגִיָּא
וְאֶמְתְּנִי נָפַל עֲלֵיהוּ.

כֹּד הָוָה נִהִיר יִמְמָא, קָלָא אֶתְעַר פְּמִלְקָדְמִין,
וְאָמַר, עֲמָא תְּקִיפָא כְּאֲרִיָּה, גְּפָרִין כְּנִמְרִין,
הָבוּ יָקָר לְמֵאֲרִיכוֹן. דְּכַתִּיב, (ישעיה כח) עַל פֶּן
יִכְבְּדוּךָ עִם עַז וְגו'. שְׁמַעוּ קוֹל חִילִין וּמְשֻׁרְיִין
דְּהוּוּ אֲמָרִי, (דברי הימים א כט) לֵךְ יְיָ הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצַחַת וְהַהוֹד וְגו', עַד וּמְרוֹמֵם עַל
כָּל בְּרֵכָה וְתַהֲלָה. תְּוֹוְהוּ וְאֶזְלוּ. אֲדַהֲכִי נִהַר
יִמְמָא, אֶהְדְּרוּ רִישָׁא, וְחֲמוּ כָּל מְדַבְּרָא חֲפִי
בְּעַנְנֵי יָקָר, מְנַהֲרֵן, מְנַצְצֵן, בְּגוֹוֹנִין סְגִיָּאִין.

אָמְרוּ דָּא לְדָא, וְדָאִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי
לְאֶשְׁתַּבַּחָא בְּתוֹשְׁבֵיחְתָא דְּדָרָא
דְּמְדַבְּרָא, דְּלֹא הָוָה בְּעֵלְמָא, דְּרָא עֲלָאָה,
כְּדָרָא דָּא. וְלֹא יִהְיֶה עַד דֵּיִיתִי מִלְּפָא מְשִׁיחָא
וְדָאִי כָּל מַה דְּאֶחְמִי לֵן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא
הָוָה, אֱלֹא בְּגִין לְאוֹדְעָא לֵן חֲבִיבוֹ דְּמֵאֲרִיָּהוּן
עֲלֵיהוּ. לְאוֹדְעָא דְּאִית לֵוֹן חוֹלְקָא טְבָא,
וְאֵינוֹן בְּנֵי עֲלְמָא דְּאֶתִי. וְלִזְמַנָּא דְּאֶתִי כֹד
יוֹקִים קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְתִיָּיא, זְמִינִין אֵלִין
לְאֶחְמִיא בְּקֻדְמִיתָא. כְּמָה דְּאֶת אָמַר (ישעיה כו) יַחֲזִי
מַתִּיךְ, וְאֵלִין אֵינוֹן דְּרָא דְּמְדַבְּרָא.

אָמַר לִיָּה, אִי מְלָה חֲדַתָּא יַדְעַת, דְּאֵנָא עֲרֻטִּירָא
בְּהָ. אָמַר לִיָּה אֵימָא. אָמַר קָלָא דְּהִדְרָא
בְּעֵינָא לְמַנְדַּע. פֶּר נֶשׁ יְהִיב קָלָא בְּחֻקְלָא, אוּ
בְּאַתָּר אַחְרָא, וְהִדְרָא קָלָא אַחְרָא, וְלֹא יָדִיעַ.
אָמַר לִיָּה, אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, עַל מְלָה דָּא,
כְּמָה קְלִין אֶתְעַרוּ, וְכְמָה דְּקוֹדִיקִין הָיוּ קָמִי
הַתְּעוֹרְרוּ, וְכְמָה דְּקוֹדִיקִים הָיוּ לְפָנַי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה. וְכְשִׁינְרַד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, אָמַר, כֶּף פְּרִשׁוּתָּ דְּבַר

בישיבת הרקיע, וסוד נכבד הוא. בא וראה, שלשה קולות הם שלא נאבדים לעולמים, פרט לקול התורה והתפלה, שאלה עולים למעלה ובוקעים רקיעים. אבל קולות אחרים הם שלא עולים ולא אוכדים.

והם השלשה: קול התיה בשעה שהיא על המשבר, אותו קול משוטט והולך באויר מסוף העולם ועד סוף העולם. קול הגן אדם בשעה שיוצאת נשמתו מגופו, אותו קול משוטט והולך באויר מסוף העולם ועד סוף העולם. קול הנחש בשעה שפושט עורו, אותו קול משוטט באויר והולך מסוף העולם ועד סוף העולם.

אי חסיד קדוש, כמה דבר זה גדול ונכבד. אלה הקולות מה נעשה מהם, ולא יזה מקום נכנסים ושורים? אלה הם קולות צער, והולכים ומשוטטים בעולם באויר, והולכים מסוף העולם ועד סוף העולם, ונכנסים לתוך נקיקים ומחלות עפר ונסתרים שם. וכשנותן אדם קול, הם מתעוררים לאותו קול. קול נחש לא מתעורר לקול אדם. איך יתעורר? במכה. כשמכה אדם מכה, מתעורר קול הנחש שנסתר אליו אותו קול, ולא קול אחר. קול מתעורר אחר קול, מין אחר מינו.

ועל כן ביום ראש השנה קול שופר מעורר קול שופר אחר, מין אחר מינו הולך. דרך הנחש הוא לרע, להרג ולהכות. באותו קול ממש לא מתעורר קול נחש זה אלא אחר מינו. וזהו כשאדם מכה במקל בארץ וקורא לו למינו, אז מתעורר אותו קול

רב מתיבתא, וכד נחית רב מתיבתא, אמר, הכי אוקמוה מלה במתיבתא דרקיעא, ורזא קינרא איהי.

הא חזי, תלת קלין אינון, דלא אתאבידו לעלמין, בר קלין דאורייתא וצלותא, דאלין סלקין לעילא, ובקעין רקיעין. אבל קלין אחרנין אינון דלא סלקין, ולא אתאבידו. ואינון תלת: קול חיה בשעתא דאיהי על קלביטא, ההוא קלא משטטא ואזלא באוירא, מסייפי עלמא עד סייפי עלמא. קול דבר נש, בשעתא, דנפיק נשמתיה מגופיה, ההוא קלא משטטא ואזלא באוירא, מסייפי עלמא עד סייפי עלמא. קול נחש, בשעתא דפשיט משפיה, ההוא קלא משטטא באוירא, ואזלא מסייפי עלמא עד סייפי עלמא.

אי חסידא קדישא, כמה מלה דא רבא ויקירא. אלין קלין, מה אתעביד מינייהו, ולאן אתר עאלין ושראן. אלין קלין דצערא אינון, ואזלין ומשטטי באוירא, ואזלי מסייפי עלמא, עד סייפי דעלמא, ועאלין גו נקיין ומחילין דעפרא, ואתטמון תמן. וכד (דף קס"ט א"ט) יהיב בר נש קלא, אינון מתערין לגבי ההוא קלא. קלא דנחש, לא אתער לגבי קלא דבר נש. היאך יתער. במחאה. כד מחי בר נש מחאה אתער קלא דנחש, דאתטמר לגביה ההוא קלא, ולא קלא אחרא. קלא אתער בתר קלא, זינא בתר זיניה.

ועל דא ביומא דראש השנה, קול שופר, אתער קול שופר אחרא, זינא בתר זיניה אזלא. ארחה דנחש לביש איהו, לקטלא ולמחאה, בההוא קלא ממש, לא אתער קלא דהאי נחש, אלא בתר זיניה. ודא איהו, כד בר נש מחי בחוטרא בארעא, וקרי ליה לזיניה, כדין אתער ההוא קלא דנחש, לאתבא

לאתבא

הַנְחֵשׁ לְהִשְׁיב לְמִינּוּ. וְסוּד זֶה
הוּא נִסְתֵּר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי דְּבֵר זֶה
הוּא דְּבֵר נִסְתֵּר, וְתַמְהַנּוּ אִיךָ
שְׁלֹמֹה הִמְלִיךָ לֹא יָדַע דְּבֵר זֶה.
אָמַר לוֹ, שְׁלֹמֹה הִמְלִיךָ יָדוּעַ יָדַע,
וְלֹא כָּל כֶּף. אָבֵל מִה שְׁלֹא יָדַע,
אוֹתוֹ קוּל מִה תּוֹעֵלֶת יֵשׁ בוֹ, וְאִיךָ
יּוֹשֵׁב?

וְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה כֶּף אָמַר, דְּקָדוּק
זֶה לֹא יָדַע שְׁלֹמֹה הִמְלִיךָ, שְׁהָרִי
אוֹתוֹ קוּל כְּלוּל רוּחַ וְנַפֶּשׁ, וְהַכֵּל
עֲצָמוֹת מַעֲצָבוֹן בְּשָׂר, וּמִשׁוּטֵט
בְּאִוִיר, וְכֹל אֶחָד נִפְרָד זֶה מִזֶּה.
וְכִשְׁמַגִּיעַ לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנַכְנֵס בוֹ,
יּוֹשֵׁב כַּמֶּת. וְכֹל אוֹתָם מְכַשְׁפִּים
וְקוֹסְמִים יוֹדְעִים מְקוֹמוֹת אֵלּוּ
בְּכַשְׁפֵּיהֶם, וְגוֹחֲנִים לְאַרְץ,
וְשׁוֹמְעִים קוּל זֶה שְׁמַתְחַבְּרִים
אוֹתָם רוּחַ וְנַפֶּשׁ וְהַכֵּל עֲצָמוֹת,
וּמוֹדִיעִים דְּבֵר, וְזֶהוּ (יִשְׁעִיהֶם) אוֹב
מְאַרְץ. וְעַל זֶה רָדַף שְׁלֹמֹה לְדַעַת
מִה נַעֲשֶׂה מֵאוֹתוֹ קוּל, וְלֹא יָדַע.
אֲשֶׁרִי חִלַּקְךָ, רַבִּי, שֶׁהִבְרַר לְךָ
דְּבֵר אָמַת.

בְּשִׁבְן אָדָם מְעוֹרֵר קוּל, מִיַּד
(מִתְחַבְּרִים) מִתְעוֹרֵר אוֹתוֹ קוּל, וְאִין
לוֹ רְשׁוֹת לְהֶאֱרִיף יוֹתֵר, אֲלֵא כַּעֲשֵׂן
אוֹתוֹ קוּל שְׁעוֹרֵר הָאָדָם, וְלֹא
יוֹתֵר. וְאִם הֶאֱרִיף הָאִישׁ קוּלוֹ,
הוּא לֹא מְאַרְיָךְ כָּל כֶּף אֲתוֹ, אֲלֵא
לְסוּף הַקּוּל, מִשׁוּם שְׁלֹא יְכוּל
לְהֶאֱרִיף. מִה הַטַּעַם? מִשׁוּם
שְׁכַשְׁיֹצָא בִּתְחִלָּה, מִתְאַרְף
מִסוּף הַעוֹלָם וְעַד סוּף הַעוֹלָם.
וְכַעַת שְׁנַכְנֵס לְשָׁם, לֹא יְכוּל
לְהֶאֱרִיף קוּל, שְׁהָרִי אִין לוֹ מְקוֹם
לְהַתְפַּשֵּׁט שָׁם כְּבַתְחִלָּה.

שְׂמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֲלֵמְלֵא
לֹא זְכִיתִי לְשַׁמֵּעַ אֲלֵא דְּבֵר זֶה -
דִּי לִי לְהִיּוֹת שְׂמַח שְׁכִיכִיתִי לְשַׁמֵּעַ
דְּבֵר אָמַת שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם. אָמַר
לוֹ, אִי חֲסִיד קְדוֹשׁ, אֲלֵמְלֵא יָדַעְתָּ
חֲדוֹת דְּבָרֵי אוֹתוֹ עוֹלָם לְפָנֵי רֹאשׁ

לְזִינְיָה. וְרָזָא דָא אִיהוּ טְמִירוֹ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְדַאי מְלָה דָא מְלָה סְתִימָא
הִיא. וְתוֹוְהֵנָּא אִיךָ שְׁלֹמֹה מְלִפְא לֹא יָדַע
מְלָה דָא. אָמַר לִיה, שְׁלֹמֹה מְלִפְא מְנַדַּע יָדַע,
וְלֹא כָּל כֶּף. אָבֵל מִה דְּלֹא יָדַע, הֵהוּא קָלָא
מִה תּוֹעֵלֶתָא אִית בָּהּ, וְהִיךָ יִתְבָּא.

וְרַב מְתִיבְתָא הָכִי אָמַר, דְּקָדוּקָא דָא לֹא יָדַע
שְׁלֹמֹה מְלִפְא, דְּהָא הֵהוּא קָלָא, אִיְהִי
כְּלִילָא רוּחָא וְנַפְשָׁא, וְהַבֵּל גְּרַמִּי מַעֲצָבוֹנָא
דְּבִשְׂרָא, וּמִשְׁטָטָא בְּאִוִירָא, וְכֹל חַד מִתְפָּרֵשׁ
דָא מִן דָא. וְכַד מְטָא לְהֵהוּא אֲתֵר דְּעֵאל בֵּיה,
יִתְבָּא כְּמִיתָא. וְכֹל אֵינּוֹן חֲרָשִׁין וְקוֹסְמִין יָדַעִין
אֲתָרִין אֵלִין בְּחֲרָשִׁיָהוּ, וְגַחֲנִין לְאַרְעָא,
וְשְׁמַעִין קָלָא דָא, דְּמִתְחַבְּרוֹן אֵינּוֹן רוּחָא
וְנַפְשָׁא, וְהַבֵּל דְּגַרְמִי, וְאִוִירָעִין מְלָה. וְדָא אִיְהוּ
(יִשְׁעִיהֶם כַּט) אוֹב מְאַרְץ. וְעַל דָא רָדִיף שְׁלֹמֹה,
לְמַנְדַּע מִה דְּאֲתַעְבִּיד מִהֵהוּא קָלָא, וְלֹא יָדַע.
זַכָּאָה חוּלְקֵךָ רַבִּי, דְּאֲתַבְּרִיר לְךָ מְלָה דְּקָשׁוּט.

כַּד בַּר נָשׁ אֲתַעַר קָלָא, מִיַּד (מִתְחַבְּרוֹ) אֲתַעַר הֵהוּא
קָלָא, וְלִית לִיה רְשׁוֹ לְאַרְפָּא יִתִיר. אֲלֵא
כַּעֲשֵׂן הֵהוּא קָלָא, דְּאֲתַעַר בַּר נָשׁ, וְלֹא יִתִיר.
וְאִי אַרְיָךְ בַּר נָשׁ קָלִיה, אִיְהוּ לֹא אַרְיָךְ כָּל כֶּף
בְּהַדְיָה, אֲלֵא לְסוּפָא דְּקָלָא, בְּגִין דְּלֹא יְכִיל
לְאַרְפָּא. מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּכַד נִפְקָא
בְּקַדְמִיתָא, אֲתַאֲרִיף מְסִיפִי עֲלֵמָא עַד סִיפִי
עֲלֵמָא, וְהִשְׁתָּא דְּעֵאל תַּמָּן, לֹא יְכִיל לְאַרְפָּא
קָלָא, דְּהָא לִית לִיה אֲתֵר לְאַתְפֶּשֶׁטָא תַּמָּן
בְּדְבַקְדְּמִיתָא.

חֲדִי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֲלֵמְלֵא לֹא זְכִינָא
לְמִשְׁמַע, אֲלֵא מְלָה דָא, דִּי לִי, לְמַהוּי
חֲדִי, דְּזְכִינָא לְמִשְׁמַע מְלִין דְּקָשׁוּט, דְּהֵהוּא
עֲלֵמָא. אָמַר לִיה, אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא. אֲלֵמְלֵא
יָדַעַת חֲדוּה דְּמְלִין בְּהֵהוּא עֲלֵמָא קְמִי רַב

מְתִיבְתָא, תְּהָא חֲדַי יְתִיר.

אָמַר לִיה, מְאִי חֲדוּשָׁא הוּהוּ שְׁתָּא, כַּד אָתִית לְגַבֵּי. אָמַר, רַב מְתִיבְתָּא פְּתַח וְאָמַר, (בראשית מו) וְיוֹסֵף יֵשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו. חֲדוּהָ הוּא. אָמַי סְתִימוּ דְעֵינָיִן לְמִיתָא. בְּגִין דְעֵינָיִן, גְּוונָן דְהָאִי עֲלָמָא אֵינּוּן, וְחִיזוּ וְדִיּוּקְנָא דְהָאִי עֲלָמָא כְּהוּ, אִיהוּ אֶסְתִּים מְנִיהָ הָאִי עֲלָמָא, חִיזוּ דְהָאִי עֲלָמָא. אֶסְתִּימוּ עֵינּוּי, כַּל חִיזוּ דְהָאִי עֲלָמָא, הָא אֶתְחַשְׁף מְנִיהָ. וְחַשְׁכִּין מְנִיהָ חִיזוּ דְעֵינּוּי, לִית לִיה חִיזוּ כְּהָאִי עֲלָמָא, מִתְמָן וְלְהֵלָאָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָאוּת תְּקוּנָא דְקַדְמָאִי, וְחַכְמָתָא דְלַהוֹן יְתִיר מִמְּלֶאכִין קְדִישִׁין.

אָמַר לִיה, יוֹסֵף אָמַי יֵשִׁית יָדוֹ מִכָּל בְּנוֹי. וְאִי תִימָא עַל בְּשׁוּרָה דִּילִיה, מִיבְעֵי לִיה וְיוֹסֵף חֵי תְרָאָה. אָמַר לִיה יֵשִׁית יָדוֹ בְּגִין דְרַחֲמֵי דִלִיה הוּהוּ, וּבְגִין כֶּךָ דָּא אֶסְתִּים מְנִיהָ נְהִירוּ דְהָאִי עֲלָמָא, וְדָא נְטִיל לִיה. מָאן דְאֶסְתִּים עֵינּוּי, רַחֲמָא דִּילִיה אַחְזֵי הָכִי: חִיזוּ דִילָךְ דְהָאִי עֲלָמָא אֶתְאָבִיד, הָא אָנָּא חִיזוּ דִילָךְ בְּאַתְרָךְ. מִכָּאן וְלְהֵלָאָה יִתְתַקְּנוּן לָךְ חִיזוּ אַחְרָא, דְהֵהוּא עֲלָמָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַה אֶתְהַנֵּי הָאִי לְמִיתָא, וּמַה תּוֹעֲלֵתָא אִית לִיה כְּהָאִי. מָאן דִּיבְעֵי לְמִשְׁאֵל יוֹמָא מַה דְאַצְטְרֹךְ לְאַפְקָחָא עֵינּוּי, בְּגִין לְאַחְזָאָה דְעַדִּין אַזְדַּמֵּן אִיהוּ, לְאַתְבָּא לְחִיזוּ דְהָאִי עֲלָמָא כַּדְבַּקְדַּמִּין.

אָמַר לִיה אִי חֲסִידָא קְדִישָׁא, וְדָאִי אִי לָא אֶסְתִּים מְנִיהָ כַּל חִיזוּ דְהָאִי עֲלָמָא, וְלָא אֶתְאָבִיד כַּלָּא מְנִיהָ, לָא לְהוּי לִיה חִיזוּ וְחוּלְקָא דְהֵהוּא עֲלָמָא. עֲלָמָא דָּא, בְּהַפּוּכָא אִיהוּ מִהֵהוּא עֲלָמָא דְאָנָּן בִּיה, דְבַזְמָנָא דְתַחֲחִית מְתִיא, אֶפִּילוּ כְּחוּטָא דְשַׁעְרָא לָא הוּהוּ

הַיְשִׁיבָה, תַּשְׁמַח יוֹתֵר.

אָמַר לוֹ, מַה חֲדוּשׁ הֵיךָ כַּעַת כְּשִׁבְאַתְּ אֵלַי? אָמַר, רֵאשׁ הַיְשִׁיבָה פְּתַח וְאָמַר, (בראשית מו) וְיוֹסֵף יֵשִׁית יָדוֹ עַל עֵינָיו. חֲדוּהָ הִיא. מְדוּעַ סְתִימַת הָעֵינָיִם לְמַת? מִשּׁוּם שְׁהֵעֵינָם הֵן גְּוונָם שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְרָאָה וּדְמוּת הָעוֹלָם בְּהֵן. הוּא נִסְתָּם מִמְּנוּ עוֹלָם הַזֶּה וּמְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה, נִסְתָּמוּ עֵינָיו. כַּל מְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה נִחְשַׁף מִמְּנוּ, וְנִחְשְׁכוּ מִמְּנוּ מְרָאָה עֵינּוּי, אֵינן לוֹ מְרָאָה כְּעוֹלָם הַזֶּה מִשּׁוּם וְהֵלָאָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, נָאָה תְקוּן תְּקוּמוֹנִים, וְחַכְמָתָם יִתְרָה מִמְּלֶאכִים קְדוֹשִׁים.

אָמַר לוֹ, לְמַה יוֹסֵף יֵשִׁית יָדוֹ מִכָּל בְּנוֹי? וְאִם תֹּאמַר עַל בְּשׁוּרָה שְׁלוֹ, צְרִיף לומר וְיוֹסֵף חֵי תְרָאָה. אָמַר לוֹ יֵשִׁית יָדוֹ, מִשּׁוּם שְׁאַהֲבָתוֹ הֵיךָ, וּמִשּׁוּם כֶּךָ זֶה נִסְתָּם מִמְּנוּ אוֹר הָעוֹלָם הַזֶּה, וְזֶה לְקַח אוֹתוֹ. מִי שְׁסוּתָם עֵינּוּי, אֶהוּבוּ מְרָאָה כֶּךָ: מְרָאָה שְׁלֵף שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה אָבִיד, הָרִינִי מְרָאָה שְׁלֵף בְּמִקוּמָךְ. מִכָּאן וְהֵלָאָה יִתְקַנְנוּ לָךְ מְרָאָה אַחַר שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מַה הִנָּאָה זֹאת לְמַת, וּמַה תּוֹעֲלַת יֵשׁ לוֹ בְּזֶה? מִי שִׁירְצָה לְשֵׁאל יוֹם מַה שְׁהַצְטְרֹךְ לְפָקֵחַ עֵינּוּי, בְּשִׁבְלִי לְהִרְאוֹת שְׁעַרֵּי הַיָּם הוּא מְזַדְמָן לְהַשִּׁיב לְמְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה כְּמִקְדָּם.

אָמַר לוֹ, אִי חֲסִיד קְדוֹשׁ, וְדָאִי אִם לֹא נִסְתָּם מִמְּנוּ כַּל מְרָאָה הָעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא נֶאֱבִיד מִמְּנוּ הַכָּל, לֹא יִהְיֶה לוֹ מְרָאָה וְחֵלֶק שֶׁל הָעוֹלָם הַהוּא. עוֹלָם זֶה הוּא בְּהַפּוּף מְאוֹתוֹ עוֹלָם שְׁאֵנּוּ בוֹ, שְׁבִזְמָנָא תַּחֲחִית הַמַּתִּים אֶפְלוּ כְּחוּט הַשַּׁעְרָה לֹא יִהְיֶה מִמְּעֵשֶׂה הָעוֹלָם

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בשורה משמחת ביותר
לעם ישראל

ערוץ
הזוהר
העולמי

קול הזוהר
0722-990044

"תיבת נח" של הרשב"י

לראשונה בהסטוריה היהודית!
יאכטה בלב ים

המסדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"
24 שעות ביממה לכל העולם כולו!

עם ישראל מודה לתורם האוניה
ניתנה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,
ולביאת המשיח בחדס וברחמים.

את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה
שעלותו כ-150,000 ₪!

זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה

חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,
לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.
אפשרות לפריסת תשלומים.